

Sygn. akt I C 285/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Alicja Kicka

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Sprawiedliwości, Skarbowi Państwa – Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej

o zapłatę

1. Powództwo oddala w całości;
2. Nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt I C 285/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 3 lutego 2014 r. powód S. K. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – Ministra Sprawiedliwości i Ministra Pracy i Polityki Społecznej kwoty 20.000 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami od daty pisma. W uzasadnieniu wskazał, że przyczyną szkody jest bezprawność działania obu ministrów, na których ciąży obowiązek działania. Wskazał, że otrzymuje emeryturę w kwocie 415 zł miesięcznie w związku z egzekucją należności alimentacyjnych oraz, że Państwo dopuszcza egzekucję komorniczą aż do upodlenia dłużnika.

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa – Minister Pracy i Polityki Społecznej wniósł o ustalenie właściwej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie i zwolnienie z udziału w niniejszym postępowaniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami postępowania sądowego i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powód domagał się zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł tytułem odszkodowania. Jako przyczynę szkody wskazywał bezprawność działania Ministra Sprawiedliwości i Ministra Pracy i Polityki Społecznej polegający na nie korzystaniu z kompetencji legislacyjnych obu ministrów. Powód wskazywał na niesprawiedliwe, w jego ocenie regulacje prawne w tym m.in. art. 829 kpc. Wskazywał, że nie respektuje się minimum egzystencji dłużnika. Wskazał, że otrzymuje emeryturę w wysokości netto 415 zł w związku z egzekucją należności alimentacyjnych. Na tę okoliczność przedstawił kserokopię decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (k. 2).

Powód podnosił też, że szkoda została mu wyrządzona na skutek wydania wadliwego aktu normatywnego, wskazując na brzmienie art. 829 kpc i twierdząc, że „państwo dopuszcza egzekucję komorniczą, aż do upodlenia dłużnika”.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę roszczenia powoda stanowił art. 417¹ § 1 kc. Zgodnie z powołanym przepisem jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie aktu normatywnego, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu niezgodności tego aktu z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.

Przesłankami odpowiedzialności z art. 417¹ § 1 k.c. są, obok stwierdzenia we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem (Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową, ustawą) aktu normatywnego, także wyrządzenie szkody przez ten akt normatywny oraz związek przyczynowy pomiędzy szkodą a określonym aktem normatywnym. „Sąd orzekający w sprawie o odszkodowanie nie ma kompetencji do samodzielnego badania legalności danego aktu normatywnego. Jak się przyjmuje – takie rozwiązanie podyktowane jest chęcią uniknięcia niebezpieczeństwa niejednorodności orzecznictwa, w sytuacji gdyby o obowiązywaniu danych norm rozstrzygały sądy w indywidualnej sprawie. (...) W konsekwencji poszkodowany, występując z powództwem do sądu cywilnego o naprawienie szkody wyrządzonej wydaniem aktu normatywnego – musi legitymować się dowodem niezgodności z prawem takiego aktu normatywnego. Proces odszkodowawczy musi być więc poprzedzony „przesądem”, gdzie akt normatywny, będący źródłem szkody, zostanie oceniony jako niezgodny z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.” (por.: Rzetecka-Gil A., Komentarz do art.417(1) Kodeksu cywilnego [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania - część ogólna, LEX/el., 2011).

W niniejszej sprawie powód nie wskazał by we właściwym postępowaniu wydano orzeczenie stwierdzające niezgodność z prawem aktu normatywnego, co jest podstawowym warunkiem do dochodzenia odszkodowania z tego tytułu. Już z samego tylko tego powodu roszczenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu. Na marginesie rozważań należało również wskazać, że powód w żaden sposób nie wykazał szkody, która uzasadniać miałaby jego żądanie. Wskazywał tylko na swoją trudną sytuację materialną i fakt otrzymywania niskiego świadczenia emerytalnego. Powód nie wykazał również w żaden sposób związku przyczynowego pomiędzy szkodą a wydaniem wadliwego jego zdaniem aktu normatywnego.

Mając na uwadze powyższe roszczenie podlegało oddaleniu w całości o czym Sąd orzekł w punkcie 1 wyroku.

W punkcie 2 Sąd orzekł o kosztach niniejszego postępowania, postanawiając na podstawie art. 102 kpc nie obciążać nimi powoda, mimo że uznać należało go za stronę przegrywającą sprawę. W ocenie Sądu zachodził przypadek szczególnie uzasadniony przewidziany w powołanym przepisie. Sytuacja materialna powoda, wskazuje, że nie mógł by on pokryć kosztów niniejszego postępowania bez uszczerbku dla siebie i rodziny, bowiem po potrąceniu należności alimentacyjnych uzyskuje dochód z emerytury w wysokości ok. 415 zł. Ponadto powód działał w niniejszej sprawie bez udziału profesjonalnego pełnomocnika i nie posiadając specjalistycznej wiedzy prawniczej był subiektywnie przekonany o słuszności swojego roszczenia